

Z přátelských kruhů.

CHICAGO, ILL.

Čtená redakce!

Děkují Vám srdečně za uveřejnění mého dopisu; právě jsem odeslal poštovní listek a pak hned jsem dostal et. Váš list. Proto mě odpuště! — Zaslám Vám zase dopis a sice pro naše chudé matky, jak se mají zachovávat při záskrtu. V případě, že by některé z Vašich dětí bylo postiženo záskrtem, tedy vezměte polovinu studené vody a polovinu octa, namočte v tom ručník a vyždímejte ho a pak ovíňte ním dítěti krk. Přes tento obklad ovažte suchý šátek a ponechte dítěti tento ovíněk na krku 3/4 hodiny. Potom namočte jej znova ve vodě a octě a přiložte jako dříve; tak pokračujte po celých 6 hodin, ale nesmíte zapomenouti vždy po 3/4 hodině ručník znovu namočit. Když šest hodin uplynulo, odstraňte ovíněk a krk lebec přikryjte. Potom namočte týž ručník ve vodě a octě ovíňte jej dítěti kolem prsou a života (břicha), přes to ovíňte suchou přikryvkou a dítě pak dobře přikryjte, ale lebec. V tom ovínku nechte dítě hodinu, pak jej odstraňte a nechte jej jen pod obyčejnou pokrývkou ležeti v posteli. Kdyby za 6 neb 8 hodin těžké dýchání a kašel nepřestaly, můžete se obklady předm určenými znovu začít a ponechatí jej 1 neb 2 hodiny kolem krku. Kdyby obklady po hodině přilíže zteplel a dítěti bylo příliš teskné, namočte ho ještě jednou a potom dojdete s dobrým výsledkem se setkáte. Kdyby horkosti nebývalo, můžete také ještě nohy až na lýtka zavaznouti do studeného ovínku. Dítě které bylo považováno za ztracené, bylo za 3 dny zdravo. Každý cítí sám a tak i dítě, a umí-li mluvit, řekne samo: mami já chci vodu. Kdo může lépe dítěti porozumětí aneb jej obloužiti jako matka. Za to všechno, však obyčejně se dítě matce odvděčí čerňm nevděkem.

Myslím, že se zavděčím mnohým rodičům, když v dnešním dopise popíši nemoc záskrt, neb moderne řečeno difterii, jak v lékařském ošetření mají se rodiče zachovávat a jak záskrt poznati. Vynalezení antitoxinu je dobrá věc, určitá dávka vstříknutá dítěti pod kůži v pravý čas zachránila dnes 75 procent dětí, zachránila by se ještě i všechny děti ostatní, kdyby rodičové záhy tuto nemoc seznali a rychle pomoci lékařskou obstarali, neboť jen dovedný lékař může vstříknouti antitoxinu prováděti. Dokud nebyl antitoxin vynalezen, byla úmrtnost dětí na záskrt mnohem větší.

V rodině své jsem měl již tři případy záskrtu, jedno úmrtí a dvě vyléčení. Chci se zmíniti, jak lékaři léčili záskrt před 25 lety. Záskrt jest staré jméno této nemoci, neb to jinak nevypadá, než jako když dítě se uskrť. Když jsem byl ještě doma, rozemohla se mi 4-letá sestřička na záskrt. Co byla tehdy lékařská pomoc platná? Lidé sami věděli, že nemoc vřezí v krku, na mnohých místech proráželi krk dítěti lojovou svíčkou, ale to nepomohlo. To udělala též má matka. Když bylo sestřičce mé nejhubře, že se házela na kolébce a dusila se, podávala jí matka její nové botičky se žlutými plechovými špičkami. Sestřička zemřela.

Tehdy jsem pro svou sestřičku mnoho naříkal. Ani jsem si nepomyslil ve snu, že někdy sám to prodělávati budu jako její rodiče. Když jsem bydlel na Žižkově měl jsem chlapečka 5 1/2 roku starého, Františka. Chlapec byl vždy zdrav, vesel, jeho přání bylo býti Sokolem a ani sokolský kraj mu nescházal. Měli jsme z něho radost; mamince již vše oběhal i pro pivo došel, nikdy se ničeho nebál, všude šel i večer. Najednou stal se bázlivým, smutným, konečně si vlezl pod stůl a tam seděl. Tak to trvalo několik dní, aniž jsme věděli, že stůně. Když mu bylo 6 hubře, šel jsem hned pro lékaře dr. Zelenku, známého Sokola v Žižkově. Když dítě prohlédl, pra-

vil: "To dítě má záskrt." Předepsal mu medicínu, když jsme mu ji podali, nastalo vrhnutí, druhého dne, ve 3 hodiny ráno bylo dítěti hubře, šel jsem vzbudit lékaře. Když se dostavil, pravil: "Já mu pomoci nemohu, ale chlapec jest ještě čiperný, dejte ho do nemocnice, oni mu dají do krku rourku a může se uzdraviti. Jinak vám brzy umře." Jelikož to bylo za časných ranních hodin, nehledal jsem žádného povozu, ale dítě jsem dal do dětského kočárku a rychle nřijžděl jsem na Karlovo náměstí do dětské nemocnice. Návštěvu vykonala manželka ve dne, a já večer po práci. Zdálo se nám, že dítě se uzdraví, ale devátého dne dítě zemřelo.

Jak bylo mně a manželce dovedno cítit se mnou jen rodičové, které podobná rána potkala. Když jsem přijel do této země před 15 lety a bydlel jsem u pana Svarece na 18. Pl. vedle polského kostela, rozemohl se mi chlapec na záskrt a spálu. Zavola jsem lékaře dr. R. Druhého dne jsem zase jel pro zmíněného lékaře, ale on odejel na venek, tak jsem zavola dr. M. Lékař, když jsem zavola dr. M. Lékař, když dítě uviděl, pravil, že je v zbledlém stavu; matka jej držela bez vlády na klíně. Napsal hned recept do lékárny a při tom mi nařídil, bych koupil štětíčku, kterou jsem přinesl, a namočil do přinesené medicíny a krk mu vyčistil, takže štětíčka byla celá zakrvácená, když byla z krku vytazena. Dítě křičelo, až to v usích pronikalo, a nesměli jsme mu dáti ničeho pít, až za půl hodiny. Tak lékař pokračoval 6 dní a dítě se uzdravilo. Na krk poručil lékař dávat studené obklady. Tehdejší dohy bral lékař \$1 za cestu do domu. Zdali byl vynalezen antitoxin před 15 lety, není mi známo, ale et je jakkoli, budíž čest lékařům dr. M.

Před dvěma léty, když jsem bydlel na 19. ul. č. 2308, zemřelo okolo nás 7 dětí na záskrt. Zdali byl lékař pozdě zavola, není mi známo. Mám deurušku, dnes 6 let starou, od narození vždy byla úplně zdráva; tehdejší doby, před 2 léty, dostala také záskrt jako její kamarádky, s kterými si hrála, a jež zemřely. Jak velice těžko pro rodiče jest, aby hned v zárodku mohli nemoc té předjetí s pomocí lékaře. Nejsou děti všechny stejné, na slabém dítěti poznáme nemoc tuto mnohem dříve, ale u dítěte silného, před tím stále zdravého, poznáváme často záskrt, až když už je hodně pokročilý.

Proto dnes ze svých zkušeností uvádím, že kdybychom chtěl zárodek záskrtu poznati, museli bychom každodenně ráno a večer dítěti se dívat do krku, zdali se nic nezapaluje a neotéká, a to poznáme, když jazyk přidržíme drždlem lížce, pak dobře jest do krku viděti.

Proto, milí rodičové, přečtěte si si těchto pár řádků z posledního případu v mé rodině, jak shora jsem uvedl. Má deuruška, o které jsem psal, seděla jednoho rána se mnou u stolu a pojídala, aniž bych nějakou nemoc na ní zpozoroval. Po snídání, rozloučiv se s rodinou, odešel jsem do práce. Sotva jsem večer otevřel dveře, pravila manželka, že naše Nanyňka stůně. "A co je jí, vždyť ráno jí ničeho nebylo?" — "Nemůže polykat." — "Ani jsem se z kabátu nesvlékl, vzal jsem lížec a podíval se jí do krku. Jaký div, celý jazyk bílý, čípek bílý, jako chlupatý, obličej celý zsinalý, bledý, dívka celá vyjevená, bojáená, takže se bojí i svého otce, když se jí do krku dívá. Pravil jsem, ona má záskrt a hodně již. Hned zatelefonoval jsem pro lékaře, jaká je nemoc, lékař přišel a pravil: "O, to je záskrt." Předepsal recept a já hned doskočil do lékárny a za antitoxin zaplatil \$3.50. Lékař jej dříve vstříkl pod kůži a pravil: "Budeti antitoxin účinkovati, bude to dítěti škubati a to je dobrá známka." Dále uvádím, že jak před 25 lety mé dítě zalezlo pod stůl, sehovala se tato maličká zase do postele. Když jí matka volala k obědu, poznala teprve, že je nemocná.

Na to mají dávatí rodiče pozor, když děti někam zalezou, mají si toho všimnouti a do krku dítěti se podívatí. Dítě které má záskrt dostati, jest zpravidla bledé, dítě, které má dostati nějakou vyraženu, zardívá se v obličejí, a také vrhne. Jelikož manželka má jest ponaučena s vodou zacházeti, dávala dítěti na krk obklady. Právě když lékař přišel, mělo dítě na krku studený obklad s octem smíšený, ale lékař mi řekl, že to není nic platné. Jelikož sám jsem s vodou mnoho dokázal, vzal jsem štětíčku k vodě a lékaří jsem pravil: "Pane doktore, ráno sem přijde a za cestu dostanete zaplacenou, pak budete viděti, co umí voda." Děvčátko se také do tří dnů uzdravilo.

Toťo jsem vám milí rodičové napsal jako dělník na památku. Važte si svého milého listu "Ozvěny Západu" neb každá redakce Vám to neuveřejní, neb to má své proč? — List tento jest ještě chudý, proto budu proň pracovat, zašlete mě několik čísel a já dle možnosti je dám mezi známé a doufám, že získám nové odběratele. — Myslím, že se zlepši zdejší poměry, nyní není tu žádná práce, všichni jsme doma.

Se srdečným pozdravem na všechny příznivce t. l. a et. redakci. Em. Štibr, Chicago, Ill.

DEWEYVILLE, TEXAS.

Čtená redakce!

Končí doba starého roku, tak i mě připadlo na mysl, bych mé správy uvedl v pořádku. Známt s kraje, že každý má své práce v pořádku v jakém se zabývá. Tak i já nechci být s mým restem poslední. Zde vám zasílám váš obnos, který sem vám do tohoto dne byl v povinnosti t. j. za vaše milé listy zvané "Ozvěna Západu". A děkuji za pozvání i za noviny, na které se předem těším, na rok příští. Jsou to noviny výborné, a ty milé romány na které se předem těším. Kdyby byl ten román "Genovefa" v sešitech, tak mě jej zašlete, já vám jej doplatím. Já bych jej zaslal domo mým milým. Jak se to u nás hraje. — Také vám zdělují, že je nás zde několik, co odbíráme vaše listy a jiní odbyrájí též noviny jako jsou: Amerikán, Hlasatel, Našinec, a j. V žádných to není tak uveřejněno, jako v Ozvěně. Tedy Vám přeji šťastný nový rok a aby vaše listy se více rozšířily v roku nastávajícím. S pozdravem na etnou redakci a čtenáři George Průdek

DWIGHT, NEBR.

Čtená redakce, milé čtenáři a spanilé čtenářky! — Přijměte ode mě mojí hlubokou poklonu a dovoľte mě se k vám zase přidati na besedu s tou úmluvou, že vás nechci slečny napráskovat a nebudu se mezi vaše ženské záležitosti míchat. Budu muset se rozezpát o té letošní zimě, neb co jsme již zkusili a co ještě zkusíme, to nevíme, zima se stále drží, že by ani leden za takovou se stydět nemusel. V měsíci listopadu bylo dosti pěkně, ale za to prosinec se drží a aby jste si myslely, že už nám nosí umrzly, i toto. Doposud to dopadlo dobře, jsme všichni zdraví z mé rodiny, asi že se smějete z rodiny? Vždyť nám asi dvě kočky a asi 10 tučňů myší, tak ty mě nadělají tolik hlomozu jako půl tučňů kříklonů, ale když je člověk zabraný v myšlenkách, tak ani ten celý hlomoz neslyší. Obzvláště tühle o dposledního čísla t. l. je Pepík neustále zamýšlený, neb v něm něco uzřel a to v jednom dopise, ale to neví psal-li to paní, čili slečinka, jak nabízí Pepíkovi pravič. A že by také ráda poznala. Za to musí dát Pepík srdečné díky za vzpomínku. — Také vám musím napsat jakon měl Pepík zase smůlu, neb tühle dostal recept jak má vařit zajícovou omáčku. Když prý do ní se dá trochu hřebíčků, tak že je chutnější, a tak si myslel, no když je chutná s hřebíčkami, tak bude snad chutnější když tam dá většínu, a to šindeláky. Mezi tím, když Pepík vařil, v tom někdo zaklepal na dveře a na rozkaz dále, dveře se

otevřely. Kdo se oběvy jako pan Anton Slechta, Pepíkův známý přítel. Tak si podaly ruce a to pravice, a vyslovil jeden druhému zdař Bůh, ale v tom pan Slechta po vidí, ale Pepík co pak ti to tady tak voní? To víte, když Pepík uslyšel tak pochvalné slovo, voní, tak povídá, no viš příteli, dostal jsem chuť na omáčku a jelikož jsem dostal dobrý recept co do ní vše patří, tak jsem se do toho pustil. Přítel povídá, ten recept bych také rád věděl a tak náš Pepík začal s ochotou předřikávat příteli ten jeho recept. No, dal jsem tam maričini plevy, babičin listek, kudlkroun, staré a nové koření, trochu cibule, místo hřebíčku, aby byla chutnější, dal sem šindeláčky a s toho se dali oba přátelé do hovoru a na omáčku zapomely. Načtenou začne omáčka "ššššš" a měl Pepík i s přítelem pochuti, neb omáčka vyběhla z hrnce a za jím byl spaleny na padr. Bylo pochuti a ke všemu museli ještě otevřít dveře a okna a celou tu vůni vypustiti ven a v hovoru se pokračovalo dále. S toho p. Slechta povídá, Pepík je Báss doma? rád bych s ním slovíčko pronulvil, příteli nyní je to nějaká důležitá věc. Dozvěděl jsem se, že je snad jednatelem a to od Ozvěny Západu, a také jsem slyšel, že je to snad v ní pěkně čtení a tak bych si také předplatil. No viš příteli, to ti musím říct, že je to moc pěkné čtení a není to tak drahé, neb se platí na rok pouze jeden dolar. Na to pan Slechta povídá, tady máš 1 dollar a řekni Básovi aby ho zaslal tam kam patří. Když jsem pak přišel z mého rajzu, to víte, že mi náš Pepík z radosti běžel naproti a celou tuto jeho patálii mi začal vyprávět. To víte, že jsem se mu musel ke všemu zasmát a také k tomu trošičku pochválit, a povídám, Pepíku tohle zas bude mít pan redaktor radost, že mu zasíláme 1 dollar co předplatné od nového člena, který přistupuje do řad našeho "Regimentu". Dále povídám Pepíkovi, já myslím, že kdyby se tak také chtěl k nám spojit a přihlásit ti jedno a dvou roční a my mohli oznámit panu redaktorovi, že je náš "Regiment" čistý, to jsem jist, že by nás tepr pochválil. Ale viš Pepíku jak to uděláme? ohlásíme mu "plížrunk" a který se nedostaví dobrovolně, tak ho dovedem samy. Letos už toho nečláme, až od nového roku 1915, pak se pustíme do boje. A nyní vám také musím napsat zas co mě náš Pepík přinesl za novinku a to zas něco o pannu A. Hájkovi, jak umí jezdit z města. Tuhle snad přijel domu a nevěděl, že ztratil od kočáru zadní dvě kola a zase ondyno nalíčil železka na vlčky a místo vlka chlytil jeho vlastní tele. Ale jak já říkám, náš Pepík a p. Hájek, to jsou dva, ti to umějí. Tuhle zas Pepík přijel z města a povídá mi, dneska se mě stala nehoda, a já na to, co pak? No, chytila mi, nebo jak mám říct, chytil mě ve městě Liška. Povídám, dej pokoj Pepíku, jak by Liška přišla do města a on, vždyť jo, tühle mi dal 1 dollar a bych ho zaslal panu redaktorovi co předplatné, teprve jsem si vzpo měl, že to byl pan Anton Liška z Bee, Nebr. — Dne 22. prosince byla veřejná dražba u pana A. Krandy a náš Pepík, že také půjde, že prý něco potřebuje. Když přišel tak povídám, no tak eos koupil Pepíku, a on povídá, imu nakoupil jsem toho dost a začal povídat. No, tak jsem koupil postel s pérami a paní pěkný "hompák", pro Vás pěkné sedlo a kultivátor, také vindkehestl, čily vinčestr a chtěl jsem aby mi přidaly k tomu sedlu, když ne koně, tak alespoň muláka, ale toto. Také tam byla pí. Hurtoová, která také odbírá t. l. a že se také ptala, co prý děla ten kudrnatý Pollák. No, posílá vám srdečný pozdrav, též i já zasílám všem čtenářům a spanilým čtenářkám můj srdečný pozdrav na ten nastávající rok 1915, a etně redakci od srdce přeju hojnost věrných odběratelů a zůstávám Váš věrný J. M. Pollák, jednatel.

Richter's Anchor Pain-Expeller.

BURLINGTON, COLO.

Čtená redakce!

Jelikož moje předplatné došlo, tak musím se i s Vámi při tom novém roce spořádat, proto Vám předplatné zasílám a zároveň též i pár řádku.

Chci se tentokrát zmíniti o zdejší osadě rusko-německé, která se nalézá na sever od Burlington asi 20 mil a která dosahuje až do Yuna okresu. Lidé se tam drží pohromadě, jeden druhému vyznávají jako bratři, tak že si z nich může každý jiný národ vzíti příklad. Oni mají svůj kostel, svou německou školu, což si vydržují a moc podporují. Všechno řídí a šatí se po evropsku, málo jich je, kteří by se šatili podle zdejšího způsobu a kroje. Často se tam odbyvají veselky jako ve staré vlasti. Jsou to mchani, někteří ti ruští němei, mluví jen německy, většina "švábinou." Také jsem mluvila s jednou tou ruskou ženou, ta byla moe přátelská, zvláště když se dozvěděla, že jsem Češka. Také mě připadala, jako by měla v sobě více ducha českého. Mě ten lid velice zajímá. Většina si v tom stojí dobře a poloha jejich pozemku je většinou kopčítá a porostlá byla "sejč-brošem." Ted' ovšem ne, neb je napořád vše vzděláno, mimo pastvíska a okolo, neb poblíže jezer, jichž je tam mnoho. Některé jsou moc hluboké, a jak jsem slyšela, dokonce že jednomu se nemohli dostat na dno. Tam se utopil mladík asi před třemi roky, chodějí tam mladí lidé v zimě se klouzat a v létě jezdí na lodkách. Jak jsem podotkla, že si tamní Němei jsoují dobře, je skutečné, neb mají hodně dobytka, koňstva, velké lány alfaľy. Jeden utržil za rok devět set dolarů za semeno alfaľy, jeden zase se zabýval kopčovním prasat a mladých mezků mimo farmařeni. Vždy jednou v měsíci dal vědomost, kde je bude nakřádat do kár. Farmaři mu to svezli a on tím způsobem nemusel prasata držeti a krmiti. Nyní se jim však již nedostává pozemku pro jejich mládež, tak se začínají dlat' na naši stranu, totiž jižně od Burlington. Máme zde pouze několik málo německých rodin, většinou jest to mchani. Čechů jest zde dosti ale různé poroušených, Češky mají Němei aneb Amerikány. Celkem se zde dobře srovnáváme. Též to stojí za zmínku jak si zdejší lid vypořádá v případě onemocnění. Myslím, že byehom my Češi si z toho mohli vzíti dobrý příklad. Náš soused přišel minulý jaro při diskování k bolestnému úrazu. Bylo chladně počasí a disk se mu neustále zapáľoval, proto byl nucen za ním choditi a když se talíře ucpali, prorážel nánes nohou. Jednou se mu však noha smekla a byla chycena mezi disky, čímž byl poražen na zem a nebýt toho, že měl tolik du-

chápřítomnosti zastaviti v rázu ko ne a vyndati z bedničky potřebné nádoby, kotouče odsroutovati a nohu, která byla těžce pošramocena, vyndati, mohlo ho to jistě štáti život. Když tedy byl neschopen práci, sjeli se sousedi, již bylo v pátu asi v šestnáct, a peče mu dali do náležitěho pořádku první den. Druhý den nasázeli mu kukuřici a další co bylo potřeba, mu vykonali. Takovéhoto případu jest zde více. Večer přijdou sousedé na besedu a pěkně se pobavějí. Tak vidíte, že ten divoký západ má také dobré lidi, lepších nenajde ani na východě, tak alespoň tvrdí každý kdo sem přijede. Též zde je jedna rodina, která před dvouma roky vyhořela a pozbyla skorem veškerý svůj majetek. Lidé pro ni sebrali dosti peněz, že si mohli postavit šikovně ostávání, ač si byly toho ohně samy viny. — Počasí zde máme mírné s tou trochou sněhu, v noci jest mlhavo a ve dne svítí slunce. — Úroda v našem okolí byla všelijaká, vše záleželo na tom, jak kdo pádu obdělával. Dále na severu měly prý úrodu velkou a též na jihu byla úroda pěkná. U nás bylo moc sucho, a proto to ještě dosti dobře dopadlo. Také Vám zasílám nějaké klasy kukuřice, která byla sázená "listrem", pouze vřáčená a jednou ovrávaná. Po sejti dostavil se pouze jednou desť a to v měsíci červnu. Kornu není dvacet, ale na to jak je, vydala dvaect bušů po akru. — Přeji Vám mnoho zdaru v tomto novém roce, jakož i všem čtenářům a čtenářkám štěstí a zdraví. S úctou Františka Severin.

Odporučte tento časopis vašemu sousedu, zdalež není odběratelem.

Padoucnické záchvaty.
Golconda, Nev. duben 1912
Od té doby co jsem započal užívat Pastora König-a Nerve Tonic nemel jsem žádně paroucnické záchvaty od jara roku 1911, a v červnu jsem opět mohl jiti do práce. Dřive se každý obával mé dáti práci protože jsem měl záchvaty padoucnice každodenně po mnoho roků, a nyní přejí si všichni abych pro ně dělal, neb vědí, že nyní jsem jich sprostit. Lék tento jest jistě poslan od Boha neb nemůžu jej dosti vynachváliti.
Walter Heard.

Zázračné!
Grandview, Wash. srpen 1912
Mela jsem padoucnické záchvaty každě dva neb tři týdny od 33 let, kterých mě lékaří nemohli zbavit. Od té doby co viak užiti Pastora König-a Nerve Tonic, nebýla jsem zachváčena tímto neuhem již po celě dva roky a také se cítim dobře. Působí přizázračně.
Paní J. S. Griffin.
ZDARMA cenná kniha o různých nervových nemocí a vzorková láhev léku na kterou koliv adresu. Chudí pacienti dostanou můj lék zdarma, který připravoval Rev. Father König ve Fort Wayne, Ind., od roku 1876, a který nyní připravuji.
KOENIG MED. CO. CHICAGO, ILL.
62 W. Lake Street, poblíž Dearborn.
Napřed v lékárnách za 1.00 láhev, 6 za \$5.-
00. Velká láhev \$1.75; 6 za 9.00.

Zasílatelům dobytka

Pro spolehlivé a poctivé obslužení zasílejte váš dobytek firmě

INTER-STATE LIVE STOCK COMMISSION (Incorporated) CO. v SOUTH OMAHA, - NEBR.

Jsmo zařaděni mezi získatelé nejvyšších cen a náš obchod byl zbudován jedině na zásluze. ZKUSTE NAS!!

R. L. REYNOLDS, prodáváč hov. dobytka
J. R. McPHAIL, prodáváč vep. dobytka
JIM DONOHUE, výpomocni prodáváč
GEO. ASHBURN, výpomocni prodáváč
CHAS. F. COX, řiditel (Manager)
FRANK ROBERTS, prodáváč ovci
ED. O'BANION, výpomocni prodáváč
JOSEPH TOMES, kasir
PANI J. DONAHUE, v úřadovně.

V úřadovně jsme vždy brzo i pozdě. Tel. v úřadovně (office tel.) South 378